

New York Timesi bestsellerite autor

DEBBIE MACOMBER

Temasse armudes

Originaali tiitel:
Debbie Macomber
Falling for Him
2017

Kõik õigused käesolevale väljaandele, kaasa arvatud õigused kogu raamatu või selle üksiku osa kopeerimisele ja levitamisele ükskõik millisel viisil, kuuluvad Harlequin Enterprises ULC-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Enterprises ULC-ga.

Kaane kujundus pärineb Harlequin Enterprises ULC-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud.

See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Tõlkinud Ülla Veerg
Toimetanud Anneli Sihvart
Korrektuuri lugenud Inna Viires

Copyright © 1996 by Debbie Macomber.
© Tõlge eesti keelde ja eestikeelne väljaanne. Kirjastus ERSEN, 2024.

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises ULC või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

R08445524
ISBN 978-9916-31-476-0

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval
veebipoest www.ersen.ee

Alaska linna Hard Lucki ajalugu

Hard Lucki, mis asub viiskümmend miili põhjapolaarjoneest põhja pool Brooks Range'i lähedal, rajasid Adam O'Halloran ja ta naine Anna 1931. aastal. Adam tuli Alaskale õnne otsima, kuid ei leidnud oma kullasoont kunagi. Sellest hoolimata jäid O'Halloranid ja nende kaks väikest poega Charles ja David paigale – osaliselt peret mõni aasta hiljem tabanud õnnetuse pärast.

Hard Lucki hakkas saabuma ka teisi maavaradest huvitatuid ning muidu seiklejaid, mõned neist koos naiste ja lastega. Linnakesest kujunes peatuskoht, kus posti järel käia ning seadmeid ja varustust hankida. 1938. aastal saabus perekond Harmon, et avada esmatarbekaupade kauplus, ja varsti pärast seda jõudsid kohale Fletcherid.

Kui algas teine maailmasõda, elas Hard Luckis kõiki arvesse võttes viiskümmend kuni kuuskümmend inimest. Mõned noormehed, O'Hallorani poisid kaasa arvatud, liitusid sõjaväega: Charles lahkus Euroopasse 1942. aastal, David kaheksateistaastasena 1944. aastal. Charles sai sõjas surma. Koju jõudis vaid David koos

noore Inglise pruudi Ellen Sawyeriga, seda hoolimata faktist, et vahetult enne ookeani taha siirdumist oli ta kihlunud Catherine Harmoniga. Pärast Davidi naasmist abiellus Catherine Willie Fletcheriga.

Pärast sõda sai Davidist väikelennuki piloot. Hiljem ehitas ta mõned väikesed matkamajakesed, et äratada järjest sagedamini Alaskat külastavate kalandushuviliste ja jahimeeste huvi; ta töötas ka giidina. Lõpuks ehitas ta majakeste asemele korraliku puhkemaja, mis hiljem tules hävis.

Davidil ja Ellenil oli kolm poega, kes sündisid nende abielu hilisemas faasis – Davidi venna järgi nime saanud Charles 1960. aastal, Sawyer 1963. aastal ja Christian 1965. aastal.

Hard Luck oli vahepeal vähehaaval kasvanud ja 1970. aastaks oli see koduks veidi rohkem kui sajale inimesele. Need olid naftabuumi aastad, mil riik rajas linna kooli ja kogukonnakeskuse. Pärast Vietnami sõda saabus linna erusõjaväelane Ben Hamilton ja avas siin Hard Luck Café, millest sai linnakese kohtumispaik.

1980. aastate lõpupoole rajasid vennad O'Halloranid väikelennukitega opereerimiseks partnerluse korras firma Midnight Sons. Neil õnnestus saada postiveoleping ja nad toimetavad sisemaale ka kütust ja muud vajaminevat. Lisaks teevad nad lühikesi liinilende, toimetades reisijaid Fairbanksi ja tagasi ning kattes Arktika põhjapoolseid alasid.

1995. aastal, kui käesolevad lood alguse said, elas Hard Luckis ligikaudu sada viiskümmend inimest – enamikus mehed.

Temasse armudes

Nüüd, enam kui kakskümmend aastat hiljem, saagem kokku inimestega, kes oma elule tagasi vaatavad – eriti muutustele, mis leidsid aset, kui Midnight Sons naised linna kutsus. Naised, kes muutsid Alaska linna Hard Lucki jäädavalt!

*Bailey ja Carter Macomberile,
kelle üle vanaema ja vanaisa Macomber
suurt uhkust tunnevad.*

Üks

Juuli lõpp, 1996

See naine ajas ta hulluks. Christian O'Halloran oli viimasel ajal Mariah Douglase peale *vägagi* palju mõelnud ja kokku pannud pika nimekirja põhjustest, miks naine vallandada. Väga headest põhjustest. Kahjuks pidi ta oma kangekaelselt vennalt nõusoleku saama. Sawyeri sõnul ei teinud Mariah midagi valesti.

Christiani arvates ei teinud Mariah midagi õigesti.

Christiani hämmastas, et ta vend selles osas nii pime oli. Tavaliselt pidas Christian Sawyeri arvamusel lugude. Tegelikult pidas ta mõlemaid vanemaid vendi – ka Charlesi – suurepäraseks inimloomuse tundjateks. Christian ei suutnud mõista, kuidas, kuid Mariah oli ta vennad täielikult haneks tõmmanud. Nagu sellest veel ei piisaks, süüdistasid nad *teda*, et ta on meelevaldne, ebaviisakas ja tõre.

Mariah jättis mulje, et on kena ja armas. Siiras. Võimekas. Kuid küllap Christian juba teadis. Mariah Douglast ei saanud usaldada. Otse öeldes oli tegemist

kobakäpaga. Alati, kui Christian kohal oli, kaotas naine märkmed ära, pani dokumente valesse kausta ja pillas asju maha. Midagi sellist ei tundunud kunagi juhtuvat siis, kui Sawyer kontoris viibis, niisiis jõudis Christian järeldusele, et Mariah kiusas teda ja üksnes teda. Ta ei arvanud muidugi, et naine teeks midagi *sihilikku* nende äri õonestamiseks. Kui ta Midnight Sonsile mingit kahju põhjustaks, siis oleks see puhtalt juhuse tagajärg. Aga see ei teinud teda vähem ohtlikuks. Nende vahel valitses ilmselgelt negatiivne keemia. Christian noogutas omaette, sellise määratlusega väga rahul olles.

Istudes Midnight Sonsi – lennufirma, mille omanikud ja juhid kolm venda O'Hallorani Hard Luckis Alaskal olid – mobiilses kontoris oma laua taga, üritas Christian välja mõelda, mis see täpselt oli, mis Mariah' nii vastu-meelseks muutis – peale selle muidugi, et ta nii koba oli. Christian polnud kunagi suutnud seda täpselt sõnastada.

Asi polnud naise väljanägemises. Mariah oli päris kena – keskmist kasvu, keskmise kehaehitusega, poolpikkade punaste juuste ja pruunide silmadega. Mõnede arvates võis ta lausa ilus olla ja ega Christian neile vastu vaidleks. Mariah oli ilus. Mingil moel. Mitte selline, keda nähes liiklus seisma jääks, eks ole, aga silmale üsna kena vaadata.

Üks nende pilootidest, Duke Porter, oli ilmselgelt sellisel arvamusel.

Christian surus huuled kriipsuks, kui talle meenus, kuidas ta hiljuti neile peale sattus ja leidis Mariah' ja Duke'i teineteise käte vahelt. Talle käis tohutult pinda, et nad ei suutnud oma armuasju kontorist eemal korraldada. Kui

Temasse armudes

nad tahavad teineteisele keelt kurku ajada ja ameleda, siis tehku seda oma vabast ajast. Mitte tema arvelt.

Kui Christian oli veennud Sawyerit, et nad peaksid naise linna juurde tooma, polnud ta sedasorti käitumist silmas pidanud. Tema nägemuses oli plaan puhtalt äri- lise iseloomuga. Midnight Soni piloodid olid hakanud firmast lahkuma. Christian oli lootnud, et naiste Alaskale meelitamine aitaks probleeme lahendada.

Selle asemel oli probleeme juurde tulnud – Mariah Douglas sealhulgas.

Esimene saabuja oli Abbey Sutherland. Hetkel, kui Christiani muidu nii mõistlik vend Sawyer seda naist nägi, polnud ta enam sama mees. Vähem kui kuu aja pärast olid nad Abbeyga kihlatud.

Christiani arvates kaotas Sawyer Abbeyga kohtudes rohkem kui oma südame; ka ta aju ei töötanud seitsaadik enam normaalselt. Ega Charles ka targem olnud, kui Lanni Caldwell välja ilmus. Suve lõpuks olid *nemadki* kihlatud. Aprillis olid nad kokku kolinud ja kogu Charlesi terve mõistus oli korraga tuulde lennanud.

Christian oli neist kolmest viimane, kel veel aru peas.

Varsti pärast seda, kui Christian oli Mariah' ja Duke'i teineteise embusest tabanud, pöördus ta Charlesi poole. Ta oli lootnud, et vendadest vanim aitab tal Sawyerit veenda, et on saabunud aeg Mariah lahti lasta. Ta oli nüüdseks terve aasta nende sekretär olnud ja rohkemat ei peaks üks mees kannatama. Leping Mariah'ga oli sõl- mitud üheks aastaks ja Christiani teada olid kõik firma- poolsed kohustused täidetud.

Vestlus Charlesiga oli osutunud suureks pettumuseks. Mitte et ta vend oleks sekretäri küsimuses just Sawyeriga samal arvamusel olnud, aga ta polnud ka öelnud seda, mida Christian kuulda oli lootnud. Tundus, et Charlesi arvates oleksid nad pidanud selle küsimuse Sawyeriga omavahel ära klaarima.

Sellest ei tulnud midagi välja, sest Sawyeril polnud Mariah'ga selliseid probleeme nagu temal. Sawyer pooldas Mariah' tööle jätmist nii kauaks, kuni naine seda soovib.

Iga kord, kui Christian teema jutuks võttis, tuletas Sawyer meelde, et Christian ise oli Mariah' palganud. Mis vennale kahjuks ei meenunud, oli see, et esialgu polnud Christian sugugi Mariah't sekretäriks tahtnud. Tema tahtis Allison Reynoldsi.

Isegi praegu ajas kujutluspilt pikast kaunist blondiinist tal vere keema. Ta oli naisega kohtunud Seattle'is ja olnud hetkega võlutud. Tarvis läks kõvasti meelitamist ja kavalust, et veenda naist Hard Lucki tulema.

Allison oli saabunud Alaskale, kuid pärast linnaga tutvumist ja talle eraldatud elamispinna üle vaatamist mõtles kiirelt ümber. Kahjuks polnud Christian sel ajal Hard Luckis ja kui naine oli kord juba otsustanud Seattle'isse tagasi pöörduda, polnud mehel enam šanssi veenda teda linnale teist võimalust andma.

Naise lahkumisest heitunud Christian oli võtnud paberihunnikust järgmise kätte juhtunud tööavalduse.

Mariah Douglas.

Christian oli seda otsust kibedasti kahetsenud. Tema oli Allison Reynoldsi tahtnud. Naine oli talle mõjunud

samamoodi nagu Abbey Sawyerile ja Lanni Charlesile. Kui ta poleks Allisoni otsusest koju minna nii heitunud olnud, oleks ta naisele asendust valides hoolikam olnud.

„Christian, kas ma saaksin korra sinuga rääkida?“ Mariah lähenes ta lauale oma tavalisel pelglikul moel, nagu kardaks, et Christian püsti hüppab ja teda hamustab.

Mees tõstis silmad. Mariah'l oli läinud kuus kuud, et hakata Christiani härra O'Hallorani asemel eesnime pidi kutsuma. Kas ta ei saanud siis aru, et temal ja Sawyeril oli sama perekonnanimi? Mees ohkas. Ja lisaks kõigele polnud Sawyerit täna kontoris, et selle häda ja viletsuse keskel aidata; ta oli läinud Abbey ja lastega Fairbanksi.

„Jah,“ pomises ta, suutes vaevu kannatamatust varjata.

„Enne kui Sawyer ära läks, ütles ta, et ma peaksin sinuga rääkima...“ Mariah hammustas huulde. Naise näoilmet võis lugeda, justkui oleks ta vastas mingi kolektis. Christian pidas end taktitundeliseks ja intelligentseks inimeseks ning arvas, et nii ta ka käitub. Mariah oli ilmselgelt teisel arvamusel. Mees ohkas taas.

„Rääkida minuga millest?“ küsis ta seekord leebemalt.

„Ma olen nüüd terve aasta Midnight Sonsis töötanud.“

Keegi ei teadnud seda paremini kui Christian. „Jah, ma tean.“

„Ma sooviksin võtta nädala puhkust, milleks mul on lepingu järgi õigus.“

Christian ajas end sirgu. Nädal ilma Mariah'ta. Nädal vabadust. Nädal rahu ja vaikust.

Debbie Macomber

„Ma saan Anchorage'is ühe sõbraga kokku,“ selgitas naine, mitte et Christianil oleks olnud vaja seda teada või et ta oleks sellest kuigivõrd hoolinud.

„Millal?“ Mida rutem, seda parem, arvas Christian. See oleks tema võimalus Sawyerile nüüd ja igavesti selgeks teha, et nad ei vaja sekretäri. Või – ja see oleks Christiani eelistus – nad peaksid palkama kellegi teise. Kellegi rohkem Allisoni moodi ja hoopis teistsuguse kui Mariah.